(यवा, महाभारते। २ । ३६ । २२ । "त्राचार्थस्तिजचैव मंयुज्य युधिहिर। सातकंश प्रियं प्राचुः बढ्धां हान् सूर्यं तथा ॥")

संयुक्तः, त्रिः (सं + युज् + क्तः ।) संयोगात्रयः । यथा, तिथादितस्वे।

''कुर्यादलाभे संयुक्तां नालाभेऽपि प्रवेशिनीम्॥" संयुगः, पं, ("युजिर योगे + चज्। डक्चादिषु युगशब्दस्य पाठात् निपातनादगुणत्यम्। 'विशे-योऽसी निपातनमिखते कालविशेषे रशाद्यप-करणे च। इति इति:। सङ्गता रधयुगा यस्मिन वा।" इति निक्ताटीकायां देवराज-यज्ञा। २।१७। २८।) युद्धम्। द्रत्यमरः ।२ द। १०५॥ (यथा, महाभारते। २।१७।५। "चनयस्वानुपायस्य संयुगे परमः चयः।

सश्यी जायते माम्यात् जयव न भवेत् इयोः॥"

संयुतः वि. संयुक्तः । यदाः--''चतुर्थीसंयुता कार्या पश्चमी परया न तु। देवे कमंबि पेसे च ग्रक्तपंचे तथासिते॥"

संयोगवा॥

इति तिथादितत्त्वम ॥ मंयोगः,पुं, (सं+ बुज्+ घज्।) संसनम्। न्याय-मते गुलवदार्थः। स च सम्बन्धविशेषः। प-पाप्तवस्तुदयस्य प्राप्तिः। स च चिविधी यया। एककमीजन्यः । यथा पर्व्वते पश्चिसंयोगः ॥१॥ उभयमम्बाजन्यः। यथा मेघहयमंयोगः॥२॥ मंयोगजम्यमंयोगः। यथा कपानतक्मंयोग-जन्यतर्कुस्थसंयोगः॥ ३॥ कर्माजन्यसंयोगी-ऽपि दिविधः। श्रीभघातः। तस्रात् शब्दो जायते॥ १॥ नोदन:। तस्तात् भव्दो न

"चण। मयोस्त या प्राप्तिः सैव संयोग ईरितः। कीर्त्तितिस्त्रविधस्त्रेष याद्योऽन्यतरकमाजः॥ तय।भयोः कमाजन्यो भवेत् संयोगजोऽपरः। य। दिसः ग्रेनश्रेनादिसंयोगः परिकात्तितः ॥ मेवयोः सन्तिपाती यः स हितीय उटाइतः। कपालत्रसंयोगात् संयोगस्त्रकुश्योः॥ दितीयः स्वात् कम्प्रेजोऽपि दिधेव परिकीर्त्तितः यभिषाती नोइन्स शब्दहेत्रिहादिमः। मन्दाइत्हितीयः स्वाहिभागोऽपि बिधा

जायते॥ २॥ श्रव प्रमाणम।

भवेत्॥" इति भाषापरिच्छेदः ॥॥॥

उदयात पूजं दशस्याः श्रेषः । यथा.— "उद्यात् प्राक् दशस्याम् श्रेषः मंग्रीग द्रवते। उपरिष्टात् प्रवेशस्तु तस्त्रात् तां परिवर्ज्ञयेत्॥" दति तिष्यादितत्त्वम्॥

मम्बन्धमावम । इति संयोगपृयकत्वन्यायार्ध-

संयोगपृथक्तं क्रौ, (संयोगन फलसम्बन्धभेटेन पृत्रकत्वं, नानाविधत्वं यत्र ।) न्यायविश्रेषः । यया। एकस्य कमीली नित्यत्वकाभ्यत्वाभ्यां इंच्याङ्गोकारे नित्यानित्यसंयगविरोधः। मैवं

जतः। यथा। खादिरे पणुं बभाति खादिरं बोखेकामस्य युपं कुस्तीत इति युवते। अव सगयः। किं कार्यसेव सादिरता नित्येऽपि म्बाद्त नेति। तद प्रसार्थलेनानित्यतया नित्य-प्रयोगाङ्गता न युक्ता। यस् निलारि खादि-रत्व वेवरां तत् काम्यस्येव पश्रमभनाय यपा-ययज्ञापनार्थं चती न नित्ये खादिरता इति प्राप्ते राज्ञान्ताय चतुर्घाध्यायस्त्रमः। एकस्य तुभयत्वे संयोगप्रवक्तिमिति। यत्र संयोगः सम्बन्धमावं प्रवक्तं भेदः। एकस्य खादिरस्य क्रत्वयंतपुर्वार्थत्वरूपोभयात्मक्तवे वाकादयेन च ऋतुर्येषत्वफल्योषत्वलच्च संयोगभेद।वगभाव नित्यानित्यसंयोगविरोधः। न चात्रयचानार्थं नित्यवाकां सिवधानादेवात्रयसाभात । अत उभयायो खादिरतित। एवं दभा जुद्दोति दभे न्द्रियकामस्य दत्यादाव्भयार्थतेव। दधि-लस्य देधात्रवणात्। इति प्रायश्चिततत्त्वम्॥ संयोग विरुद्धं, ली, (संयोगेन विरुद्धम्।) पर-स्परमं योगेन रोगननकखादाद्रव्यम्। यथाः--"शकास्त्रपलिष्याककुन्त्रयलवणामिषैः। करीरद्धिम। वैच प्रायः चीरं विक्ध्यते ॥ प्राणकारी तु कारीती करिद्रालवर्षः ऋतः। क्रोस्तैली असे भेष्टं विषं साध्रमासियम् ॥ वराष्ट्रवसया भृष्टा वसाका तु हरत्यसुन्। मं युक्ता संव वाक्ष्या कुल्याण्य विकथ्यते॥ यवि कुषुभागाकेन सत्यतेलै: कवां त्यजेत्। मांस रिच्चविकारांच काञ्चिकस्तिलधस्कुलोम्। मं रुट्:, त्रि, (सं + रुड + क्राः।)प्रीट्:। श्रव कपोतः साधेपे सष्टो छतं कांस्ये द्या इगम्। विषं इतसमं चौट्रं मधुना गगनाम्ब च॥ मूलकं माषस्पेन यधुना च न भचयेत्। एकत सर्वे मांसानि विक्थान्ते परम्परम्॥

रावासवीमपंदकोदरायां विस्मोटिकोकादभगन्दराचाम्। मुर्कामदाधानगलग्राचां पाक्तामयस्थामनिवस्य चेव ॥ किला सकुष्ठय इ**योगदानां** योथातिसारज्यरपीनसामाम। सन्तानदोषस्य तर्यव मृत्यो-ब्बिंब्डमबं प्रवदन्ति हेतुम्॥

विरुवाद्वारजान् रोगान् विनिन्हन्ति विरेचनम्। वसनं शसनं वापि पूर्व्वं वा श्वितसेवनम्॥" इति संयोगविद्दम्। इति राजवन्नः॥

मंयोगितः, व्रि. जातसंयोगः। संयोगयन्दा-दितप्रत्ययेन निष्यत्र:। इति संयोजितप्रब्द-टोकायां भरतः॥

संयोगी,[न]बि, (संयोगीऽस्थास्तीति। संयोग + इनि:।) संयोगविशिष्टः। यथाः -"त्रये हचः कपिसंयोगी न मूले।" इति सिदान्तलच्चनागदीयी ॥ षं योजनं, क्षी, (सं + युज् + स्वृट्।) सैद्युनम्।

इति दारावसी ॥ संयोगस ॥

संयोगपृथक्तक्यायात्। स च न्यायबतुर्याध्याये संयोजितः, ति, (सं + युज + विच् + तः।) पदार्थः पदार्थान्तरेच संयुक्तीकृतः। तत्पर्यायः खपाहित: २। दत्यमर: ॥ संयोगित: ३। इति भरतः॥ (यथा, भागवते। ५।२३।३। "ययामधीस्तमा चाक्रभचपणवः संयोजिताः। विभि: सदनैयंधास्वानं सण्डलानि चरिता॥") म रक्यः, पं, (सं + रम + घज । नुस ।) क्रोधः । दिन गब्दरबावली ॥ (यथा, मनु: ।४। १६६ । "ताड्यित्वा त्येनापि स रभात् मतिपृष्वंकम। एकविंशतिमाजातीः पापयोनिष जायते॥") त्राटोप:। इति विकार्ण्डयेव:॥ (सम्भम:॥ यथा. भागवते। ८। ६। २४।

"न संरभेष सिध्यन्ति सर्व्वार्धाः सान्वया यया॥")

वेगः। यथाः, तत्रेव। ८। ११। ४५। "मंयम्य मन्य संरभं मानयन्ती मुनेर्व्वचः। उपगीयमानानुचरेयंयुः सर्वे विविष्टपम्॥") उत्साह:। यथा,---

"कार्य्यारकोषु संरक्षः खेय उत्माइ इध्यते।" दति साहित्यदयं ये ३ परिच्छेद: ॥

मंरावः, पुं, (सं + क्ल ध्वनी + "उपमर्गे क्वः।" ३। ३।२२। इति घज्।) मञ्दः। इत्यमरः॥ (यथाः राजतरिङ्गखाम । ३। ३४२। 'ततस्तस्य सरित्पानं मुक्तमं रावमग्रतः। जहबाइमें इड्रातं पादुरासीत् महीजमः॥") मंरावी, [न]वि, प्रशस्तशब्दविशिष्ट:। संराव-गन्दादत्यर्थे दन्प्रत्ययेन निष्यतः॥

रितः। इति मेदिनी ॥ (यथा, मधाभारते॥ १२ । २२८ । २ । "तदो मनिस संकृदं करियामस्त्या च तत्॥"

मंरोधः पुं. (सं + क्ध + धज्।) रोधनस। (यया, भागवते। १०। ७३। २।

''चुत्चामाः गुष्कवदनाः संरोधपरिकर्शिताः दहगुस्ते चनग्यामं पीतकी शियवामसम्॥") चेपः। इति मेटिनी ॥

संखन्तः ति,संयुक्तः। संपूर्वलगधातीः क्रप्रस्थयेन निष्यतः॥ यथा,कथासरिक्षागरे ।१२३।१११। "स चाब्धिवेलया नौला विधिगत्येव रोधसि। चित्रसहीयसं बन्नो महामत्योऽवसत्रवान॥" संतय:, पुं, (सं + ली + भव्।) निद्रा। इति हमचन्द्रः॥ प्रलयस्॥

मं लाप:, पुं, (सं + लय + घज्।) परस्परभाष-यम्। इत्यसरः॥ यन्योन्यं प्रीतिभाषचं संनाप:। उक्तिप्रत्यक्तिभावेन विरोधरहित-मन्योन्यभाषमं सं लायः । इति परेऽपि । रहसि भाषचं सं लापः। इति कीसदी । सिघीऽन्योन्य रइस्यपि । इतिवच्चति । समन्ताक्षपनं संलापः प्रियादिकथा घञ्। यस्वासायः सत् केनापि क्रियते। इदन्तु परसरभाषसमेविति भेदः। इति भरतः ॥ "उक्तिप्रत्यक्तिंमदाकां संसाप दति कीत्राते।" दल्लाकासनीसमणि:॥